

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

יומא דף ח.

כיצד דורשים את הפסוק (שמות כח: לח) "וְהָיָה עַל מִצַּח אֶהְרֹן וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת עֹן הַקִּדְּשִׁים...
וְהָיָה עַל מִצָּחוֹ תְּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לְפָנָי ה' " ?

אליבא דר' שמעון	אליבא דר' יהודה	
כשראוי למצח מרצה - לאפוקי שבור	מרצה רק כשהוא על מצחו	על מצח אֶהְרֹן וְנָשָׂא
מרצה בין על המצח ובין לא	אסור להסיח דעתו ממנו	תְּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לְפָנָי ה'
שמקומו קבוע על המצח מעל העינים		על מִצָּחוֹ
לא משמע ליה לדרשא.	לאפוקי נשבר הציץ ¹	מִצָּח - מִצָּחוֹ

כמה היו מזים על כהן גדול ביוה"כ ועל כהן השורף את הפרה ?

כהן השורף את הפרה	כהן גדול ביוה"כ	
כל שבעה - דבכל יום יש להסתפק בשלישי ושביעי		לר' מאיר
רק שלישי ושביעי - דלא ס"ל הזאה בזמנה מצוה ²		לר' יוסי
כל שבעה	רק שלישי ושביעי	לר' חנינא סגן הכהנים

היה שם כתוב על בשרו, ונזדמנה לו טבילת מצוה, מה יעשה ?

כשאין לו גמי	כשיש לו גמי	
לא יטבול ⁴	צריך להניח גמי ³	לת"ק - טבילה בזמנה לאו מצוה
יטבול בלא גמי - ויזהר לא לשפשף		לר' יוסי (ור"מ) - טבילה בזמנה מצוה

¹ הקשה בתוס' ישנים (בד"ה נשבר), דתיפו"ל מהאי קרא דילפינן כשאינו על מצחו, דהרי כשהוא שבור אינו על מצחו. ותירץ, דצריך פסוק ללמד על נשבר הציץ, וממילא מיותר קרא ד"על מצח אֶהְרֹן וְנָשָׂא" - ללמד שבעודו על מצחו מרצה.

² פי', אף דס"ל גבי טבילה - שיש מצוה לעשותה בזמנה דוקא, מ"מ לגבי הזאה לא ס"ל הכי.

³ ואין הטעם משום שאסור למחוק את השם, דדוקא אם בא למחוק בידיים אסור מדכתיב (דברים יב: ד) "לא תעשון כן לה' אלהיכם", ודרשינן: עשייה הוא אסור - אבל גרמא שרי. אלא טעם האיסור משום דאסור לעמוד בפני השם ערום, ולא מהני שיתן ידו על השם, כי חיישינן שמא ישכח ויוציא את היד.

⁴ כלומר, צריך לחפש עד שימצא גמי, ואם לא ימצא תדחה הטבילה ולא איכפת לן, דס"ל דטבילה בזמנה לאו מצוה.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף ח:

מזין על הכהן שבעה ימים רצופים, משום חשש שמא הם ימי שלישי ושביעי לטומאתו, כיצד?

7	6	5	4	3	2	1	שלישי	שני	ראשון
שלישי	שני	ראשון	שבת ¹	שישי	חמישי	רביעי			
		מזין	----- ²			מזין			נטמא
	מזין				מזין			נטמא	
מזין				מזין			נטמא		

¹ למעשה לא מזין בשבת, כיון שחכמים גזרו שבות על ההזאה. ולכן סידרנו את הטבלא בסדר הזה, משום שאמר אבבי שכן יש לעשות לכתחילה בכהן השורף את הפרה להפריש אותו ביום רביעי כדי שיחול רביעי שלו בשבת, דהיינו שיהיה היום שבין כה לא מזין עליו חל בשבת.

² וזה שהקשתה הגמ' שבכל יום יש להזות עלחו משום חשש ראשון שמא שלישי וכו', אולם ברביעי אין בו הזאה לא מדין שלישי ולא מדין שביעי, ואין לחוש בו שמא הוא יום שלישי לטומאה דכבר הפרשנו אותו מטומאה הביום הראשון. ולכן מתרצת הגמ' שאה"נ דלא מזים ברביעי.